Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica post octauas pe[n]tecostes Secunda Euangeliu[m]. Ho[mo] quida[m] fecit c[o]ena[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

❡ Dñica.II.poſt octauas pēte
coſtes. Euangeliū. Lucę. XIIII.
d. in medio.

In illo tēpo
re: Dixit ie
ſus diſcipu
lis ſu. ſimili
tudinē hāc:
a Hômo qui
b dam fēcit cę
nam magnā
§ ad cenā ſuam.
c d ēt vocauit multos: ēt miſit ſeruū
§ .i. vocatis.
ſuum hōra cene dicēre inuitatis e f
§ iſtud intimauit ſeruus.
vt venirēt: quia iam parata ſunt g
omnia. Et cęperunt ſimul ſe om h
§ ꝙ nō vellent venire. § ſeruo.
nes excuſare. Primûs dixit illi: i
Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exi
re et videre illam: rôgo te habe k
§ coram domino tuo.
me excuſatum. Et âlter dixit: Iu l
§ paria iugo apta. § vado.
ga boum emi quinqꜫ: et eo pro
bare illa: rôgo te habe me excuſa m

A Poſtilla

Homo quidam fecit cenam magnā ⁊c̄. Lucę.xiiij. Mathei.xxij. Hiſtoria huius euangelij facta eſt anno chriſti.xxxij. v. kalendas Octobris. dñica. inditiōe. v. luna.xiij. Ante initium illius euangelij ſcribit ſctūs Lucas in eodē capitulo: ꝙ chriſtus dixit ad quendam: qui eum ⁊ etiam alios inuitauerat. Cum facis prādium aut cęnam: noli vocare amicos tuos: neqꜫ cognatos: neqꜫ vicinos: neqꜫ diuites ne forte ⁊ ipſi te reinuitent: et fiat tibi retributio: ſed cum facis conuiuiū: voca pauperes/debiles ⁊ cęcos ⁊ claudos ⁊ beatus eris: quia nō habent vnde retribuant tibi: retribueť enim tibi in retributione iuſtorum. Hęc cū audiſſet quidaʒ de ſimul diſcūbētibus dixit illi: Beatus q̄ mādu cabit panem ī regno dei. Et ipſe dixit. a ❡ Homo quidam. id ē chriſtus verus homo: et verus deus. b ❡ Fecit cęnam magnam. Lyra. id eſt ſtatuit cęleſtē beatitudinem quę vocať cęna: eo ꝙ eſt refectio vltima. Gregorius. Hęc cęna magna eſt ſocietas interne dulcedinis quā deus nobis pręparauit. c ❡ Et vocauit multos. q᷑ vult omēs homines ſaluos fieri. d ❡ Et miſit ſeruum ſuū. ſm̄ Grego. per ſeruū intelligē debemꝰ quēlibet p̄dicatorē q̄ tūc hoīes ad cęnā dñi vocat qn̄ aliq̄d ad eoꝝ ędificationē loquiť. e ❡ Hora cęne. finis ē ſęculi: ſcʒ vltia ętas in q̄ nos ſumus. Vñ apl's. Nos ſumꝰ in quos fines ſcl'oꝝ deuenerūt. f ❡ Dic. inuita. vt ve. Nā deus nos oīni tp̄e vocat ad cęnā ſuā: aut per inſpirationē: aut per p̄dicationē: aut per ꝓſperitatē: aut ꝑ flagellationē: ⁊ ſic de aliis. g ❡ Quia para. ſūt o. chriſto in crucē imolato apertꝰ ē introitꝰ ī regnū cęloꝝ: in ſignū huiꝰ chriſtꝰ pēdēs in cruce dixit: Conſūmatum eſt. h ❡ Et cępe. ⁊c̄. excu. Ly. i. ꝑ mala opera ſe trahere. Et accipiť oēs pro maiori pte: q᷑ pauci ſaluanť reſpectu dānatoꝝ. vñ Dicit. Multi ſūt vocati: pauci vo electi. i ❡ Primꝰ dix. vil. emi. et ne. ha. exi. ⁊c̄. Ly. hic notātur ſupbi ꝑ dñium villę: quia ſuperbi cupiunt aliis dominari. k ❡ Rogo te h. me ex. vñ Gregꝰ. Humilitas ſonat ī voce: ſed ſupbia ē in actiōe dū venire ɔtēnit. l ❡ Et alter dix. Iuga boū emi ⁊c̄. Ly. ꝑ hoc itelligūť cupidi terrenis nimis intēti/ſinē ſuū ibi ɔſtituētes: ⁊ quinqꜫ ſenſus nimiū circa tēporalia occupātes. m ❡ Rogo te ha. me ex. Et aliꝰ dix. Vxoꝛ du. ⁊ iō nō p. ve. ꝑ hoc intelligunť luxurioſi:

B

C

1. Cor. 10. c

D

Mat. 20. b

1. Thi. 2. b

tum. Et alius dixit: vxorem du/
ſ nō petit excuſationē: quia luxurioſi magis inuoluti ſunt ne anhelent ad ſuperiora q̄ ceteri peccatores.
xi: et ideo non poſſum venire. Et
a reuerſus ſeruus nūciauit hec do
b mino ſuo. Tūc iratus paterfa
c milias dixit ſeruo ſuo: Exi cito in
ſ publicas. ſ angulos.
plateas ⁊ vicos ciuitatis: et pau
peres/ ac debiles cecos et clau
ſ ad cenā meā
dos introduc huc: et ait ſeruus: d
Domine factū eſt vt imperaſti:
ſ non repletus
et adhuc locus eſt. Et ait domi
nus ſeruo: Exi in vias ⁊ ſepes ⁊
compelle intrare: vt impleatur e f
domus mea. Dico autē vobis g
ſ ſuperbo⁊/ auaro⁊/ ⁊ luxurioſorum.
q̄ nemo virorum illorum qui vo
cati ſunt: guſtabit cenam meam. h

¶ Dñica. III. poſt octa. Pente.
Euangeliū. Luce. XV. a in prin.

E Quis em̄ omnia vitia mortalia impediāt venire ad cenā refectionis eterne: tamen illa tria peccata: ſcilicet ſupbia/ auaricia/ luxuria/ precipue impediunt venire ad cenam celeſtē. Queritur quare luxurioſus nō rogauit ſeruum de excuſatione ſua ſicut et alij duo? Reſpondet Gor. q̄ licet multa alia peccata ſint grauiora q̄ luxuria: tñ luxuria fortius ligat et magis impedit a bonis operibus. a ¶ Et reuerſus ſeruus nūciauit hec domio ſuo. Guil. p̄dicatores verbi dei dum proficiunt: ad deum redeunt/ gratias agē do: ſcʒ cum obſtaculū inueniūt: quaſi ei nunciant conſilium et auxilium eius implorando. b ¶ Tūc iratus paterfa. Guiller. Euāgeliſta hic loq̄tur d̄ deo more hominis irati: in quē mot⁹ ire non cadit: ſed dicit iraſci quā do facit opera que congruunt irato.

F e ¶ Dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plate. ⁊ vi. ciui. et paup. ac debi. ⁊c. Omnipotēs ⁊ miſericors de⁹ quos mūdus abijcit ipſe miſericorditer recipit: vñ Grego. Pauperes ac debiles ceci ⁊ claudi vocantur ⁊ veniunt: quia infirmi quiq̄ atq̄ in mundo deſpecti plerūq̄ tanto celerius vocem dei audiunt q̄to in hoc mūdo nō habēt vnde delectent. d ¶ Et ait ſeruus. Dñe fa. ē vt impe. et adhuc lo. ē. Et ait dñs ſeruo: Exi in vias ⁊ ſepes. Per vocatos de plateis itelligū/tur publici peccatores: per vocatos de vicis intelligunt̄ occulti peccatores: q̄ ſaltē erubeſcūt pctōres videri: per vocatos de viis: intelligūtur pctōres qui parati ſunt cōuerti de facili: per vocatos de ſepibus: intelligūtur peccatores qui de pctis ſuis iā dolere incipiūt et cōpūgunt. G

e ¶ Et cōpel. in. Guil. hanc cōpulſionē facit aduerſitas. Unde Greg⁹. Mala que nos hic premunt ad deum nos ire cōpellunt. Guil. Sicut chriſtus ɔpulit paulū: qui ꝓſtratus eſt viſu amiſſo cōuerſus eſt. Act. ix. Itē filium prodigum: qui ⁊ fame compulſus rediit ad patrem ſuum. Luc. xv. Auguſtinus. Felix neceſſitas que compellit ad meliora. b f ¶ Ut impleatur domus mea. Gloſa interli. Numer⁹ p̄deſtinato⁊ū fideliū: qui nūc⁹ inexpletus nō manebit. g ¶ Dico aūt vobiſ q̄ ne. ⁊c. Guil. ſe excuſātiū ⁊ nolentiū venire. h ¶ Guſtabit ce. me. O q̄ grauis et dura priuatio excludi a viſiōe dei: ⁊ ſocietate marie ⁊ omnium ſancto⁊ū: ⁊ quod grauius eſt: q̄ ſic excluſus erit in inferno incluſus: vbi velit nolit guſtabit cenam diaboli.

Erant appropinquātes ad ieſū. Luce. xv. Matthei. xviij. Marci. ij. Hiſtoria huius euāgeliū facta eſt anno chriſti. xxxij. vj kalendas Septembris. feria. v. luna. xij. indictione. v. Ante initium illius euan/ Poſtilla